

HERBERGEN

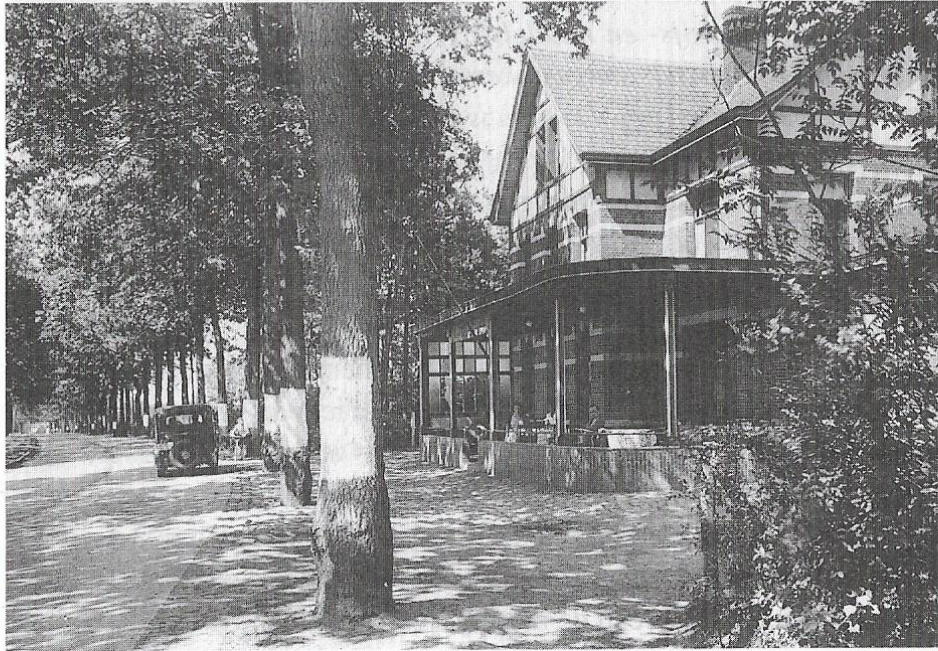
Onder deze titel brengen we in ons tijdschrift een reeks artikels van bestuurslid Luc Swerts. Graag reacties, verbeteringen, aanvullingen.

Aflevering 8:

VAN TOERISTENCAFE NAAR PENSION OF HOTEL 2

In vorig nummer hebben we u verteld hoe 'De Bergen' op de Geelsebaan evolueerde naar 'De Kastelse Bergen'. We deden dit ook om eer te betuigen aan Karel Vanwesemael die ons menige tekst bezorgde, maar helaas eind 1999 overleed.

We blijven op de Geelsebaan en gaan eens kijken bij de overbuur 'Bergenhof' die nog enkele jaren vroeger dan 'De Bergen' het eerste toeristencafé nabij de bergen begon en in de loop van de jaren evolueerde naar een klasserestaurant.

SPAK en zijn BERGENHOF

Louis Meeuwsen, 'Sus Spak', was gehuwd met Marie Mertens. Zijn toenaam zou hij bekomen hebben toen hij eens op gang was en hij in een café over een mollige vrouw zou gezegd hebben: "Motverdomme, daar **'s pak** aan". Louis was, zoals herbergier Den Halven, vrachtvoerder. Dat deed hij met paard en kar. Eerst had hij een winkel op de hoek van de Pellemanstraat en de Turnhoutsebaan. Hij boerde er ook een beetje. Zijn vrouw Maria Mertens was afkomstig van Mol. Sus, maar zeker zijn vrouw Marie, waren goede commercianten. Men vertelt, dat zij samen eens gingen wandelen aan de andere kant van Kasterlee, aan 'den berg'. Daar gingen ze er eens bij zitten om wat te rusten. Toen zou hij gezegd hebben, romantisch en zakelijk tegelijk: "Hier is 't schoon! Van wie zou die grond hier zijn?" Ze merkten ook dat heel wat toeristen hier met de fiets of met de stoomtram toekwamen om er op 'de bergen' te komen wandelen en spelen. Ze zagen hier wel kansen voor een nieuwe broodwinning. Zo bouwden ze er in 1932 een toeristencafé: "Bergenhof". "Wat gaat

Spak hier zetten?” vroegen de mensen zich af. Het leek hen wel gewaagd. Voor alle zekerheid zette Sus achteraan een hok voor paard en kar, zodat hij zijn vervoerbedrijfje kon voortzetten. Maar al meteen had Spak goed zijn handen vol met die toeristen. Groot was het er wel niet. Toen er eens een van de klanten aan hem vroeg waar de ‘koer’, de wc, was, antwoordde Sus niet zo heel tactvol: “Zoekt het godverdomme zelf - ‘t is hier geen hectaar groot!”

Er waren ook van die ambetante ‘stadsers’, toeristen van de grootstad, die wilden weten of hij ook Frans sprak. Zijn reactie daarop: “Vloms zoveel ge wilt, maar Fraans gèn kloejten”.

Jozef Peeters van Tielen, met wie hij als erelid van de fanfare van Tielen goed bevriend was, was eens op een keer met een maat in Geel. Beiden kregen honger en Jozef stelde voor naar Spak in Kasterlee te gaan om er iets te eten. In Bergenhof toegekomen bestelden ze een ‘hors d’oeuvre’. Spak moest teleurgesteld antwoorden: “We hebben hier alle soorten bier, maar dat hebben we begot niet!”.

Was het bij Spak of in een ander Kastels eethuis, dat enige tijd nadien op een bordje een 'hors d'oeuvre varié' aangekondigd werd als een 'hors d'oeuvre variété'?

Het werd er alsmaar drukker en drukker in zijn café. Toen echter op een keer Eerwaarde Heer Jos Mertens, afkomstig van Mol Millegem, priester te Deurne bij Antwerpen, met padvindders afkwam, zei moeder de vrouw: "Sus, ge gaat de fanfare moeten laten staan". Tot dan toe was Sus namelijk ook spelend lid bij de fanfare, waar hij sax alto speelde. Zo gezegd, zo gedaan. Zoon Staf ging dan maar zijn plaats overnemen bij de fanfare en zou er tenandere nog 50 jaar lid blijven. De twintig eerste scouts mochten op de schelft slapen. Maar E.H. Mertens gaf hem de raad een betonnen kot te zetten, 20 m lang en 10 m breed. Daar konden dan jeugdgroeperingen komen slapen. En zo ontstond het verblijf, waar die groepen voortaan konden komen: telkens 14 dagen, 50 à 60 kinderen. Slapen konden ze links en rechts op de zelfgemaakte britsen. Om te eten stonden er in de middengang 'schragen' en banken. Eerst werd het eten in de huiskamer bereid, maar later kwam er naast het betonnen kot een keukentje. De priesterbegeleiders sliepen in het begin boven het café, maar ook voor hen kwam er al spoedig een apart slaapzaaltje. De accommodatie werd uitgebreid en de groepen konden ook al hun eigen kookmoeders meebrengen. Dr. Jan Van Gorp, grote toeristische promotor van Kasterlee, gaf de raad een viertal gemeubil leerde kamers te verhuren, waar telkens ook een keukentje aan was, waar families hun eigen potje konden koken. Zo ontstonden de eerste vormen van 'Zimmer frei'-formule. Als ook dat gelanceerd was, zei Jan Van Gorp hem dat hij volpension moest geven. Spak breidde zijn zaak meer en meer uit: nog voor de oorlog begon hij een hotel. Marie kon dat stilaan allemaal niet meer 'dwingen', ze kon het werk niet meer aan. De hele kroost werd weliswaar goed ingeschakeld. Maar volgens Sus zelfs niet genoeg. Hij kon, naar zijn zeggen, op zijn eigen kinderen niet altijd rekenen. Die waren dikwijls bezet. "Is 't geen kerk, dan is 't school", zuchtte hij wel eens als ze weer weg waren. Met als de zon op een morgen door de lucht durfde priemen, wisten de huisgenoten al genoeg: "De zon schijnt, 't is zomerweer, vandaag weer werken gebla-

zen!" Dat betekende: aardappelen schillen, pinten spoelen, allerlei aandragen. De jeugdgroepen verdwenen geleidelijk naar elders, maar andere gasten kwamen. Het betonnen kot kwam vrij, maar geen nood, aan nieuwe plannen geen gebrek: er kon een theaterzaal van gemaakt worden. Zoon Staf schilderde alles mooi in het wit met bovenaan de nieuwe naam "Heidebloem". De toneelgroep van de fanfare van Tielon kwam hier al eens een stuk spelen en de fanfare van Kasterlee hield er soms een bal. Op een bepaald ogenblik kwamen rondreizende filmvertoners op zaterdag- en zondagavond er films afdraaien en werd het lokaal "Cinema Excelsior". Later schonk zoon Frans het hele gebouw aan de voetbalploeg van het gehucht Goor en tot op heden doet het er nog dienst als voetbal-kantine op het gehucht Goor. Dochter Marie, gehuwd met Lowieke Vandereycken, begon op 25 april 1953 naast Bergenhof een eigen zaak: Zomerlust. Sus overleed in 1956 en zoon Frans nam toen Bergenhof over. Moeder Marie hielp nog drie jaar in de zaak. Daarna, bedrijvig als ze was, begon ze een nieuwe hobby: Ze overplakte borden en vazen met sigarenbandjes. Lodde Boer (Louis Van de Putte-Seuntjens) begon 3, 4 jaar na Bergenhof langs de andere zijde 'Den en Heuvel' en Sie Borghs (Van Wesemael-Borghs) op 1 mei 1936 'De Bergen'.

Na 69 jaar is Bergenhof helemaal geen vergane glorie, in tegendeel: springlevend en eigentijds. Bergenhof ligt nog steeds aantrekkelijk te midden van het mooiste groen van Kasterlee, vlakbij de Keesesmolen

CINEMA EXCELSIOR

Zaal Bergenhof - Kasterlee, op Zondag 20 Februari 1949 om 8 u.

HOGER EN HOGER

Muzikale film

met Michèle Morgan en Frank Sinatra

Daarbij de Belgavoxactualiteiten en nog enkele interessante bijfilms.

Volgende week : „DE SAINT IN VERLOF”

en het heemerf de Waaiberg. Frans Meeuwsen en echtgenote Mia Verstrepen zijn nu weliswaar verdiend aan het uitbollen na vele jaren "public relations" en "hard labeur". Maar geen nood: de 3de generatie met dochter Gaby en haar man Ludo Goossens staat al jaren paraat om zomer en winter de dorstigen te laven en de hongerigen te spijsen in de knusse taverne, het gezellig restaurant, de mooie tuinterrassen. De vermoeide reizigers kunnen er nog steeds komen onderdak vinden in 8 mooie kamers en dit hopelijk nog vele jaren lang.

Luc Swerts december 1999